A°. 1832. N°. 63.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 26 Mei.

FRANKFORT, den 22sten Mei.

Uit Annweiler wordt den 15den Mei het volgende geschreven: « Gelijk bekend is, hebben onze jonge lieden tweemaal eenen vrijheidsboom opgerigt. Vergeefs waren de vermaningen van den lands-commissaris, den burgemeester en den leeraar om denzelven weg te ruimen. Donderdag den 10den, des morgens, verspreidde zich het gerucht, dat er soldaten aankwamen; de gendarmes liepen ginds en herwaarts, en alles werd roeriger op straat; de soldaten kwamen en zouden waarschijnlijk de gendarmes bijstaan, daar eenigen van hen, die den boom hadden geplant, in hechtenis zouden genomen worden. Terstond weergalmde het geroep: « burgers op de been! burgers op de been! op! de soldaten.» enz. In een oogenblik waren er zeker twee duizend menschen verzameld en velen gewapend. En brullende trok de menigte naar het huis van den burgemeester, waar de soldaten, met scherp geladene geweren, geposteerd waren. De gansche menigte riep: « de burgemeester en de forster moeten buiten dienst.» De burgemeester was genoodzaakt, ten einde de rust te herstellen, om zijn ambt, dat hij reeds 18 jaren bekleed had, neder te leggen. Aan ieder soldaat werd een middagmaal met wijn gegeven. Om 4 uur verlieten de soldaten de stad weder en werden, onder luid gejuich van jonge burgers en knapen, een uur ver uitgeleid.

— De vijf leden van de Nassausche staten-vergadering, die zitting bleven houden, hebben met eenparigheid van stemmen besloten, dat de 15 leden, die de vergadering niet hebben willen bijwonen, hun regt als leden van de kamer verbeurd hebben; met verzoek aan de regering, om te bevorderen, dat hunne plaatsen door nieuwe benoemingen, bij welke dezelven niet verkiesbaar zullen zijn, worden vervuld.

— Een der dagbladen geeft het volgende berigt uit Brunswijk van den 4den Mei: « Over het gedrag van onzen hertog, sedert de laatste onaangename ontdekkingen, heerscht algemeene tevredenheid; niet zoo over het ministerie. De hertog is niet, gelijk sommigen vreesden, achterhoudender geworden, maar is genaakbaarder dan ooit, en gewis, hij heeft zich in het vertrouwen, hetwelk hij daardoor aan den dag legt, opzigtens zijne Brunswijkers niet bedrogen. Het artikel van de Nationale Courant, waarbij de burgers van Brunswijk bespottelijk worden voorgesteld, heeft aanleiding gegeven, dat er eene deputatie van de burgers naar den hertog is gegaan en hoogstdenzelven daaromtrent vertoogen heeft gedaan; met opmerking tevens, hoe jammerlijk men zich zoude misleiden, indien men het niet geringe getal van misnoegden met de carlisten wilde gelijk stellen, daar toch deze misnoegden, als de ijverigste aanhangers en verdedigers eener wettige vrijheid, de verklaarde tegenstanders van alle carlistische plannen zijn, en, zoo er werkelijk ernstige ondernemingen van deze zijde mogten gedaan worden, gewis de sterkste verdedigers van hunnen tegenwoordigen regent zouden zijn. De hertog nam deze betuigingen niet alleen zeer wel op, maar toonde ook zijne hoogste ontevredenheid over het bedoelde artikel.»

Van den 23sten Mei.

Uit Bologna wordt, den 12den Mei, het volgende geschreven: « De binnenlandsche aangelegenheden van den Pauselijken staat nemen weder een ergeren keer. In plaats van de zoo dikwijls beloofde verbeteringen in het openbaar bestuur worden de legatien met nieuwe en ondragelijke lasten bezwaard, waarbij nog eene gedwongene leening komt, welke bij degenen die niet betalen kunnen, door verkoop van het mobilair ingevorderd wordt; een drukkend stelsel, hetwelk, zoo men meent, door zekeren *Borotelli*, die den raad en de zaken van den kardinaal *Albani* bestuurt, is uitgevonden. Deze kardinaal weigert te voldoen aan herhaalde uitnoodigingen, welke hij uit Rome ontvangen heeft, om van het opperbestuur in de legatien af te zien, en heeft den prelaat *Capaccini*, die gezonden was, om hem persoonlijk daartoe nader te vermanen, zelfs zeer onbeleefd afgewezen.

LONDEN, den 20sten Mei.

Het eerste nieuws, dat de hertog *van Wellington* niet slagen kon in het zamenstellen van een nieuw ministerie, en dat waarschijnlijk graaf *Grey* en zijne collega's teruggeroepen zouden worden, is met eene ongeloofelijke snelheid wijd en zijd verspreid geworden, en overal met eene onbeschrijfelijke geestdrift ontvangen. In Birmingham en andere groote steden kwam de geheele bevolking op de been en barste als het ware in het uitbundigst vreugdebetoon uit. Alle klokken werden dadelijk in beweging gebragt, en de koninklijke standaard van de torens ontrold; men zag alle rijtuigen, en verre het grootste gedeelte der bevolking eensklaps met blaauwe linten versierd, en optogten van vele duizenden met muzijk en vaandels, de daverendste vreugdekreten aanheffende, en nu en dan het *Rule Britannia* in *Britons never shall be slaves* [Britten zullen nimmer slaven zijn] in chorus zingende, en andere vreugdebedrijven meer.

Verscheidene publieke vereenigingen, vroeger bepaald om adressen aan het huis der gemeenten te zenden, ten einde hetzelve te verzoeken om alle subsidien te weigeren tot zoo lang de hervormingsbill onverminkt zou zijn doorgegaan, hebben, ten gevolge van het uitzigt dat het ministerie *Grey* blijven zou, eene geheele verandering ondergaan, en zich onder gelukwenschingen en vreugdebedrijven over dat uitzigt geadjourneerd.

Onze nieuwspapieren deelen thans de op 16den December ll. door de gevolmagtigden van Engeland, Oostenrijk, Pruissen, Rusland en Belgie gesloten, en laatstelijk bekrachtigde overeenkomst mede, ingevolge welke van de vestingen, die na den vrede van 1815 uit voorzorg tegen eenen aanval van den kant van Frankrijk op kosten der verbondene mogendheden opgerigt of hersteld werden, die van Meenen, Ath, Mons, Philippeville en Marienburg ontmanteld moeten worden; zullende daarmede binnen 2 maanden een begin worden gemaakt, en de slooping der vestingwerken voor het einde van het volgende jaar volbragt moeten zijn. Alle overige Belgische vestingen zullen, volgens deze zelfde overeenkomst, door den Koning van Belgie in goeden staat moeten worden onderhouden. Indien de vier genoemde groote mogendheden of eene derzelve mogt bevinden, ten gevolge van eene te bewerkstelligen afrekening, nog eenig overschot in handen te hebben van de fondsen, na 1815 bestemd voor het verdedigings-stelsel van Belgie, zal hetzelve aan den Koning van Belgie ter hand gesteld worden om te dienen tot het oogmerk waartoe die fondsen bestemd waren. Overigens behouden gemelde vier mogendheden zich voor om onderzoek te doen naar en zich te verzekeren van de volledige uitvoering dezer overeenkomst.

PARYS, den 20sten Mei.

Een der dagbladen deelt de volgende opgaaf mede van de inkomsten van den hertog *van Wellington* en zijne familie:

De hertog *van Wellington* heeft, sedert 1815, *jaarlijks* uit de schatkist ontvangen, ongeveer 700,000 pond sterling (of 8 millioen 400,000 gulden); voorts ontvangt hij jaarlijks van posten en pensioenen 12.000 pond sterl.; zoodat de hertog, in alles te zamen, jaarlijks aan de natie kost *f* 8,544,000.

Zijne familie geniet het volgende:

Lord *Malyborough*, zijn broeder, als meester van de Back-Hounds	3000 p. sterl.
Lord *Cowley* (een andere broeder) . . .	12,000 ——
De markies *van Wellesley* (een andere broeder) .	4000 ——
Voor een post, waaraan geen werk verbonden is, en die thans op den zoon van den markies is overgegaan.	12000 ——
De eerwaarde *Gerald Wellesley* (een andere broeder) kerkelijke beneficien	7000 ——
Lady *Mornington* (zijne moeder) een pensioen van	1000 ——
Lady *Anne Smith* (zijne zuster) een pensioen van	800 ——
Haar man, de heer *Smith*, een post van . .	1200 ——
Lord *Burghersch*, die zijne nicht getrouwd heeft	4000 ——
Sir *Ch. Bagot*, die eene andere nicht getrouwd heeft	12,600 ——
Lord *Fitz Roy Somerset*, die eene andere nicht getrouwd heeft	2000 ——

Totaal voor den hertog *van Wellington* en zijne familie 760,800 pond sterling of 9 millioen 129,600 gulden.

— Men schijnt het algemeen daarvoor te houden, dat de hertog *Decazes* president van den raad van ministers zal worden.

— Voor eenige dagen is te Bourges oproer onder de wijnplanters geweest. De hulp der militaire magt werd vereischt om de orde te herstellen. Men heeft op dezelve geschoten en met steenen geworpen. Een gendarme is gekwetst geworden. Door vermaningen van den maire en zijne adjuncten, alsmede de onverschrokken houding der militairen, is het eindelijk gelukt de rust te herstellen.

— Den 5den hebben te Perpignan oproerige bewegingen plaats gehad; doch de menigte is spoedig uiteen gegaan.

— De maarschalk *Gerard* zou naar het leger van het Noorden, hetwelk Belgie dekt, vertrekken; maar toen er berigt is gekomen van het in stand houden van het ministerie van lord *Grey*, is zijne reis voorloopig uitgesteld.

— De cholera neemt te Parijs nog dagelijks af. In de laatste 24 uren zijn er slechts 21 aan dezelve gestorven.

BRUSSEL, den 22sten Mei.

De *Courrier* zegt heden: « Het schijnt, dat men bij ons aan geene verandering van ministerie meer denkt, en, nu het bestuur van *Grey* staande blijft, ook gepast oordeelt om het bestuur van *de Theux* te laten voortduren. Wij zijn weder tot dezelfde onzekerheid en moedeloosheid vervallen, welke vóór het adres bestonden. Wegens de zaak van den heer *Thorn* wordt niets ondernomen. De heer *van de Weyer* schijnt weder naar Londen te zullen gaan, om maar weder te onderhandelen. Daar bestaat geen traktaat der 24 artikels meer. Wij dachten zoo juist niet te zullen treffen, toen wij vóór al het rumoer van het adres zeiden, dat al de veerkracht van de kamer zich in ijdele vertooningen zou oplossen.»

— De priester-partij verklaart zich sterk tegen eene verandering van het tegenwoordige Belgische ministerie.

— De *Courrier* gispt den *Moniteur*, wegens eene in zijn oog hoogst ongepaste uitnoodiging van den *Moniteur*, dat de leden der kamers hem *'s morgens voor elke zitting* de redevoeringen mogen mededeelen, welke zij voornemens zijn daar te doen. Zij zouden dan bij het eindigen van de vergadering dadelijk reeds, zoo zij wilden, de proef van die redevoering kunnen nazien.

— De *Lynx* meldt, dat de heer *Speelman-Rooman*, een der fabrikanten van Gend, onder Koning *Willem* vijf en dertig duizend gulden tot instandhouding van zijne fabriek ontving; doch dat hij bij de uitbarsting der revolutie zich dadelijk aan de heerschende partij aansloot en [illegible]

ook tot lid van het congres werd benoemd. Dit heeft het gunstige gevolg voor hem gehad, dat het Belgische gouvernement heeft goedgevonden, dat hij vijftien duizend gulden van het ontvangene voorschot in den zak zal kunnen houden en zijne schuld met twintig duizend gulden zal gekweten zijn.

— Eenige dagbladen behelzen eene verklaring van een ambtenaar van den brievenpost, dat hetgeen Fransche dagbladen gemeld hebben van het ligten van eenen brief, die voor Koning *Willem* zou bestemd zijn, ongegrond is.

'S HERTOGENBOSCH, den 23sten Mei.

De werkzaamheid tot het in gereedheid brengen van het leger-kamp, op de heide nabij Rijen, tusschen Tilburg en Breda, terzelfder plaatse waar het kamp in het vorige jaar gevestigd was, worden steeds met ijver voortgezet; hetzelve zal weldra voltooid wezen en eene nog grootere uitgestrektheid in omtrek beslaan dan het eerste kamp. Naar men verneemt zullen de troepen, daartoe bestemd, hetzelve tegen den 15den der volgende maand betrekken.

BREDA, den 24sten Mei.

(*Particuliere Correspondentie.*)

Z. K. H. Prins *Adelbert* van Pruissen heeft heden deze vesting met een bezoek vereerd. Ten half negen ure ongeveer, reed hij onze muren binnen, begaf zich dadelijk op de wallen om de versterkings-middelen dezer stad te beschouwen, waarna hij ons spoedig weder verliet om zich naar Bergen-op Zoom en voorts naar Staats-Vlaanderen en de Citadel Antwerpen te begeven.

ARNHEM, den 25sten Mei.

Wij vernemen dat onze stad in de volgende week vereerd zal worden met een bezoek van H. K. K. H. de Kroonprinses van Oranje, ter voldoening aan Hoogstderzelver verlangen om de heerlijke lusthoven Sonsbeek, Klarenbeek, Biljoen, en waarschijnlijk ook andere, in onze omstreken gelegene landgoederen in oogenschouw te komen nemen. Men is reeds bezig de noodige schikkingen tot ontvangst van Hare Keizerl. Koninkl. Hoogheid te maken.

Mengelwerk.

Opmerking.

Toen prins LEOPOLD van Saxen-Coburg, vroeger, door liefdes alvermogenden invloed, adspirant tot den Britschen, daarna verwerper van den Griekschen en eindelijk aanvaarder van den, volgens het Gallo-Anglo-constructie-plan; nieuw gevormden Belgischen koningstroon, zijne hoogstgewigtige benoeming van beschermer, handhaver, voorstander en bevorderaar der Brabandsche onafhankelijkheid, vrijheid, gelijkheid en broederschap, allerplegtstatigst aanvaardde, maakten wij in onze nederige eenvoudigheid de opmerking, dat Zijne Majesteit in de tot de nationale vergadering gerigte koninklijke aanspraak een' toon van alvermogen en uitbundige eigenkracht-erkenning voerde, die, rond uit gezegd, regtstreeks in strijd was met den van hooger hand afhankelijkheidstoon, door al wat christelijk denkt en gevoelt voorgeschreven; dat Zijne Majesteit, zonder de erkende leiding en besturing der alles leidende en besturende Voorzienigheid te belijden, niets minder aan het Belgische volk beloofde dan zijn geluk, heil en welvaart te willen, en door eigen vermogen te zullen behartigen.

Dat ondervinding den mensch, practisch, wijzer maakt dan hij theoretisch ooit heeft kunnen leeren te worden, is eene ontegenzeggelijke waarheid; en die waarheid zien wij in genoemden Koning gelukkig bevestigd, als wij letten op Hoogstdeszelfs veel beteekenend antwoord op het, door de Belgische volksvertegenwoordigers-kamer hem jongstleden aangeboden adres.

« *Belgie* zal, des noods, *met behulp der Voorzienigheid*, zijne regten, door kracht van wapenen, weten te handhaven.» Zoo luidt de hoofdtoon van dat antwoord; en die hoofdtoon is, in ons oog, belangrijker dan die der koninklijke aanspraak of toespraak bij het aanvaarden van het nieuw geschapen rijk.

Maar datzelfde antwoord, schoon christelijker dan de genoemde aanspraak, is eene lijnregte oppositie tegen het bevredigende negen en vijftigste protocol der hooge arbitrerende conferentie te *Londen*. Zich met kracht van wapenen op *Nederland* regt te verschaffen, behoort onder de verbodswetten der gebiedvoerende mogendheden. Aan welk eene nieuwe onvoorzigtigheid heeft Zijne Anglo-Gallo-Belgische Majesteit zich derhalve door het gegeven antwoord schuldig gemaakt?! Dat zijne onderdanen of liever medeburgers, volgens het gewigtige, en, met eenige kleine kracht bevorderende woordveranderingen, door de tweede kamer goedgekeurde en in haren naam aangeboden adres, zich gaarne de gevorderd wordende opofferingen zullen blijven getroosten en haar dien overeenkomstig eerlang nieuwe concept-wetten zullen worden aangeboden, is alles goed en wel; wij gelooven gaarne aan den meer ontwikkelden en geprikkelden moed der uit Fransche, Poolsche, en uit alle ultra-liberale natiën zamengestelde Belgische armée; maar dat doel, dat heilige voornemen, dat oorlogzuchtige plan strijdt met den uitgedrukten wil der geratificeerd hebbende Europische lotbeschikkers.

Vrede te bevorderen is immers hetgeen zij uitsluitend op het oog hebben; en hoe durft Vorst LEOPOLD, door hunne bijzondere gunst geworden wat hij is, zich daartegen openlijk aankanten? Of moeten wij zijne taal slechts als diplomatieke taal, als klinkklank beschouwen, die veel geschreeuw maakt, maar, wel ingezien, met stamelen gelijk staat?

Maar neen! de jongste Belgische berigten zeggen ons, dat het Brusselsche kabinet inderdaad den oorlogsweg op wil, en zelfs aan dat der Tuilerien op nieuw om bijstand zou gevraagd hebben. Is dit zoo, dan komt ons het oorlogsplan van LEOPOLD nog onverklaarbaarder voor; hulp vragen sluit toch altijd een gevoel van zwakheid of onvermogen in zich; en hoe kan men, met dat besef, stout weg de krijgstrompet steken? Of moet de hulp van den aanstaanden schoonvader, met wien LEOPOLD, vóór het aangaan van den strijd, zich eerst nog door een huwelijk met hoogstdeszelfs oudste dochter allernaauwst denkt te verbinden, in geval van wijken, tot verhoeding eener tweede nederlaag strekken? Het laat zich evenmin verklaren, hoe *Frankrijk*, eene der bij de conferentie vertegenwoordigd wordende mogendheden, in verband met het 59ste protocol, *Belgie* hulp zou kunnen verleenen. Is dit zoo, dan komt de aanvraag van LEOPOLD, behalve de bekentenis van onvermogen, die er in opgesloten ligt, ons bovendien nog als dwaas voor. Wat anders is hulp vragen aan iemand, die, volgens pligt en geweten, geene hulp verleenen mag?

Gelukkig voor *Nederland*, dat het zich, om al de maatregelen van de zijde van *Belgie* nog geen oogenblik behoeft te verontrusten, en de oorlogskreet van LEOPOLD het nog geen' den minsten schrik aanjaagt. Kan het niet anders dan door de wapenen beslist worden, wat men tot hiertoe heeft getracht, met redeneren en onderhandelen tot effenheid te brengen; eene moeijelijkheid, waarvan wij, in weerwil der vredesgezinde oogmerken van de mogendheden, reeds vroeger al het bestaanbare hebben aangetoond, welnu dan zal Koning WILLEM in zich zelven kracht genoeg vinden, om LEOPOLD een' dapperen weerstand te kunnen bieden, en voorzeker geene vreemde hulp inroepen, vóór dat *Frankrijk*, met verzaking van pligt en woord, er toe mogt kunnen komen, om den aanstaanden koninklijken schoonzoon bijstand te verleenen; hetgeen gebeurende, den vrede van *Europa* voorzeker geheel en al in rook zou doen verdwijnen.

Maar nog eens, wij verontrusten ons over dit alles, voor als nog, niet en zien eerder nieuwe protocollen, ten gevolge van LEOPOLDS verklaring aan de conferentie, dan oorlog tusschen *Nederland* en *Belgie* te gemoet, om de bovengenoemde hoofdrede, dat beide rijken, met betrekking tot het voeren van oorlog, onder de staatkundige wilsbepaling der hooge gezagvoerders staan, en, hoezeer geene zorgen en kosten onaangewend latende, om hunne krijgsmagt te versterken, wat het bevel tot den aanval betreft, even zeer aan de ratificerende uitspraak der vijf hoven onderworpen zijn, als het tractaat van October daaraan onderworpen blijft, waarover de ervaring ons geleerd heeft, dat gezegde hoven zeer verschillend denken.

Over het Journal de la Haye.

Wij hebben reeds in een vroeger artikel onze denkwijze omtrent dezen gewaanden tolk der *Hollandsche* gevoelens buiten 's lands te kennen gegeven. Sedert hebben wij met veel genoegen gezien, dat ook het *Handelsblad* in onze overtuiging deelt. Een artikel, voorleden Maandag in hetzelve geplaatst, toont met klem van redenen aan, dat de vreemdeling, die onder den naam van X daarin de meeste der zoo genoemde beredeneerde artikelen stelt, die zich met voorbeeldelooze onbeschaamdheid als den tolk van de denkwijs der natie voordoet, en die niet ophoudt met op de *Coferentie* te schelden en vreemde ministers (b. v. de maarschalk SOULT) te beschimpen, hare belangen op die wijze ten sterkste benadeelt. Wij zijn het met den geachten en kundigen schrijver van dat artikel ten volle eens, dat aan zulk een gedrag paal en perk behoorde te worden gesteld. De Hemel beware ons, dat wij de vrijheid van drukpers zouden willen aantasten! Maar wij wenschten, dat men *van Regeringswege* openlijk verklaarde, met dat *Carlistische Journaal* niets hoegenaamd uitstaande te hebben, en dat, indien het waar is, 't geen men algemeen verhaalt, dat men de penningen, door de burgerij uit het diepst der beurs opgebragt, terwijl het land onder den schulden-last bezwijkt, aan zulk een onwaardig blad verkwist, dat men zulk een schreeuwend misbruik toch dadelijk doe ophouden. Moge dan de heer X. (die voor het publiek echter geen X. meer is, maar wiens echt *Fransche*, ja zelfs *Parijsche moraliteit* men *zeer goed*, en meer dan hem lief is, kent) moge dan die *quasi* X. voortgaan met de afgevaardigden der vijf groote mogendheden op de bijeenkomst te *Londen* te vergruizen, den oorlog en de *restauratie* zoo wel in *Belgie* als in *Frankrijk* te prediken, nadat onze regering alle deelneming aan zijn blad heeft ontkend, dan zal zijn geschrijf niet langer gevaarlijk zijn! « Maar mag men dan die conferentie,
« die ons zoo veel nadeel gebrouwen heeft, niet in hare naakheid ten
« toon stellen?» Ziedaar de taal des vooroordeels, die eenen tijdlang in de mode geweest is. Wij zeggen met het *Handelsblad*, dat, zoo de conferentie, uit *vrees*, nu en dan te ver gegaan is, dit dan toch eene zeer edele, zeer heilzame vrees was voor *algemeenen oorlog*, dien velen onbedacht thans inroepen, zonder te weten wat zij doen! Het is waar, wanneer wij met *Belgie* alleen te doen hadden, zou er niet het minste gevaar bestaan; maar men weet immers, dat *Frankrijk* zich daar achter bevindt, en bij eenen aanval dadelijk ter hulpe zou komen? En is dan een oorlog, met *Frankrijk* en *Belgie* vereenigd, zulk eene wenschelijke zaak? Is de algemeene oorlog om *beginselen*, met al de ijsselijkheden, welke dien van 1792 tot 1815 verzeld hebben, zulk eene kleinigheid, dat een opgeworpen vreemdeling hier het regt zou hebben, om staatslieden, welke ten zorgvuldigste tegen de eerste uitbarsting daarvan waken, van schandelijke lafhartigheid te beschuldigen? Die rampzalige! zoo de oorlog *Holland* bereikte, zou *hij* wel een goed heenkomen zoeken! Doch ondersteld zelfs, dat de conferentie vroeger met rede te berispen geweest zij, is het dan nu, daar Z M. onze Koning uitgenoodigd wordt *tot nadere onderhandelingen* nopens het tractaat van 18 November, en de conferentie dus op hare wat voorbarige stappen terugkomt, is het nu zaak, haar opzettelijk te beleedigen, en zich onhandelbaar te toonen? Immers, wanneer men den heer X. en *consorten* hoorde, zou het schijnen als of onze regering volstrekt in niets wilde treden, maar gaaf de onderwerping van *Belgie* en de herstelling van het koningrijk der *Nederlanden* verlangde, iets, dat even zoo goed eene hersenschim is, als dat de Koningen van *Engeland* hunnen ouden titel van *Koningen van Frankrijk* weder met de daad zouden doen gelden. Doch de heer X. moge weten, (en de algemeene stem, zoo van het publiek als der redenerende dagbladen, moge hem zulks doen gevoelen) *dat de inwoners der Vereenigde Nederlanden geene hereeniging met Belgie, tot welk eenen prijs ook, begeeren*, en dat, wanneer, gelijk alles zulks beloofdt, de conferentie de wijzigingen *nopens de vaart door onze binnenwateren* en *de capitalisatie der schuld* zoo goedkeurt, als zulks door een billijk verdrag met onze gevolmagtigden zal tot stand komen,

alsdan al de wenschen der echte Nederlanders voldaan zijn. Enkelde, vroeger in *Belgie* aangestelde ambtenaren, mogen hierover anders denken, hunne flaauwe stem wordt, te midden van den algemeenen wensch, om een' billijken, op algeheele afscheiding gebouwden vrede, niet gehoord.

Wanneer soms valsche begrippen of *ministeriele* kuiperijen onzen wensch, dat het *Journal de la Haye* openlijk voor een *geheel onafhankelijk dagblad verklaard worde*, mogten belemmeren, zoo hopen wij, dat er zich in de Staten-Generaal stemmen tot dat einde zullen verheffen, ten minste wat de verspilling van penningen aan een zoo schadelijk voorwerp betreft. Reeds hebben sommige onzer geachte vertegenwoordigers bij eene vorige gelegenheid die snaar aangeroerd. Denken wij aan de achtbare mannen, waaruit onze Tweede Kamer bestaat, zoo komt ons onwillekeurig een naam voor den geest, die onze verachting voor den heer X en zijn geschrijf nog vermeerdert. Het is die van den uitnemenden schrijver der *Leijdsche Fransche* Courant, die door geheel *Europa* als de tolk van waarheid, betamelijke vrijheid en regt werd beschouwd, en die zich zorgvuldig van alle die onedele twisten en *harlequinades* onthield, waarmede men eene soort van publiek denkt te vermaken, welke voor den hoogen, ernstigen treurtoon niet vatbaar is. Maar de *Fransche Leijdsche* Courant was ook *klassiek*, en werd door alle partijen in geheel *Europa* gelezen en hoog geacht. Zij vertegenwoordigde buiten 's lands het echte *Hollandsche* karakter, krachtig in zaken, maar bescheiden in woorden, doch wat vertegenwoordigt het *Haagsche* schotschrift? Weinig meer dan het karakter van eenen *Franschman*, die zich, om broods en belangs wille, pijnigt, om het masker van eenen *Hollander* aan te nemen, doch hetwelk niet gelukken wil. *Soms* mogt zijne geestigheid hem verraden, *nog meer*, doet het zijne bitterheid en zijne onkunde in onze zaken, gelijk in onze belangen. Welk een afstand tusschen dezen gelukzoeker en (wij durven hen naauwelijks in eenen adem noemen) en den vriend van WASHINGTON en ADAMS, den schrijver der *Fransche Leijdsche* Courant! En nog moesten beide, op twee verwijderde tijdstippen, de tolken onzer denkwijze bij het overige *Europa* zijn. Hoe gelukkig waren dan, in *dit opzigt*, onze vaderen!

Yzerbanen. (*)

De uitnoodiging van de redactie, voorkomende in de noot van de Arnhemsche Courant, van den 19den dezer, No. 60, doet mij over het onderwerp, dat daartoe aanleiding gaf, ook mijn gevoelen, behoudens beter oordeel, uiten, vooral met het doel om voor te komen, dat gebrek aan beschouwing van het nut der Yzerbanen uit een algemeen oogpunt de vooringenomenheid tegen dezelve niet versterke.

Naauwlijks hebben de noodkreten van de ligter-schippers, sjouwers en kameel-eigenaren op het Y een einde genomen over den aanleg van het Noord-Hollandsche Kanaal, waaraan *Amsterdam* evenwel uitsluitend dank weet, dat die bewonderenswaardige stad nog onder de zeehandel drijvende van de tegenwoordige eeuw gerangschikt kan worden; kwalijk wordt het gouvernement niet meer overladen en gekweld met rekwesten en verzoeken tegen de stoomvaart, tegen de vrije rijnvaart en tegen alles, wat nieuw heeten mag, — of de voorloopige mare slechts van den aanleg eener ijzerbaan, van *Amsterdam* op *Keulen*, geeft wederom aan eenigen aanleiding het harnas tegen deze nieuwe vrucht der menschelijke vindingrijkheid aan te gorden, en met de afgeletene, bij iedere der voormelde gelegenheden met evenveel vertrouwen op onfeilbaarheid vooruitgezette argumenten, dit voornemen te bestrijden. Alle verandering is geene verbetering — heilig de oude tijd — houdt u aan de wegen, die de Voorzienigheid u gebaand heeft — omdat de vader schipper was, moet de zoon het ook zijn, en dergelijke beslissende stelgronden meer, zijn het, waarop de betweters van alles, wat hunne sfeer te boven gaat, hunne tegenspraken gronden; en zij beschuldigen van utopiën hen, die iets meer durven te vooronderstellen, mogelijk te achten of te voorzien dan waarvoor hun brein vatbaar is, gelijk DE PRADT dit reeds heeft gezegd en de oordeelvellingen der openbare bladen het maar al te zeer bevestigen.

De moeijelijkheden, die gepaard zullen gaan met het ten uitvoer brengen van dit plan, doen hier eigenlijk niets ter zake; — Zoo er *onoverkomelijke* zwarigheden mogten bestaan, zal er niet aan worden begonnen; het eenigste wat in aanmerking komen moet, is de vraag, of er zekerheid bestaat, dat de fondsen, tot den aanleg van deze baan benoodigd, zullen kunnen worden gevonden zonder middellijk of onmiddellijk bezwaar voor het algemeen, d. i. zonder omslag van belastingen of waarborg voor kapitaal of interessen door het rijk, opdat niet weder, even als met het steenenhoeksche kanaal plaats heeft, de kosten van eene zaak, ten nutte van eenigen, over anderen tevens omgeslagen mogen worden.

De ondergeteekende twijfelt daaraan niet, omdat hij overtuigd is, dat het belang van *Amsterdam* deze baan onvermijdelijk vorderen zal, wanneer die van *Antwerpen* op *Keulen* tot stand komen mogt; dat het belang van *Amsterdam* ook dan nog zeer bevorderd zal worden ter handhaving der concurrentie met *Hamburg* en *Bremen*, wanneer de Belgische baan al in project blijven mogt.

Het blijkt ons toch uit de carga-lijsten, welk een aanzienlijk aantal der rijkste bodems nog steeds, ongeacht de vrije rijnvaart, te *Hamburg* en *Bremen* binnenloopen. Hierin is het bewijs opgesloten, dat de gemakken en geriefelijkheden, die onze ligging en rivieren den handel aanbieden, nog niet toereikend zijn. — En waarom zoude men die dan niet door nieuwe middelen verbeteren of uitbreiden? — Vooringenomenheid met het bestaande, of eigenbelang alléén kunnen zich daartegen verzetten; te meer daar de goederen van en naar *Hamburg* en *Bremen*, naar en van andere Staten in *Duitschland* gaande en komende, zoodra die het Pruissische territoir passeren, ook aan den transito-tol, andere Staten passerende, aan de daar bestaande lasten onderworpen zijn.

Tot zoo lang men niet op eenige redelijke gronden zal kunnen berekenen, hoeveel de transport-kosten langs de Yzerbanen beloopen zullen, is het gewaagd te willen beoordeelen of het Pruissische transito-regt van 15 Silb. gr. in het algemeen, van 1 Rijksdaalder op eenige en van 2 Rijksdaalders op slechts zeer weinige artikelen, eenen merkbaren invloed op het meer of minder nut van die banen uitoefenen, en dus de volhouding der concurrentie met onze riviervaart al dan niet belemmeren zal. Ongeacht den aanleg van eene ijzerbaan, zal men de lijnpaden kunnen verbeteren, de gestadige bevaarbaarheid onzer rivieren kunnen bevorderen, gelijk ons gouvernement daartoe bovendien de verpligting op zich genomen heeft, volgens art. 67 van de overeenkomst wegens de vrije rijnvaart, en schrijver dezes acht dit van het hoogste gewigt, te meer daar toch de binnenlandsche welvaart, het belang der andere handelsteden, die van de ijzerbaan geen nut zullen hebben, het gebieden; — bovendien, alle goederen, zulk een spoedig en waarschijnlijk kostbaarder transport niet zullen vorderen, dat de scheepvaart niet eene levendige belangstelling zoude waardig blijven, die toenemen zal door de ijzerbaan zelve, omdat die aan onzen algemeenen handel meer uitbreiding zal geven en daardoor meer goederen voor de ijzerbaan zelve ongeschikt tevens in onze havens zal doen binnenloopen; — ook de scheepvaart tusschen *Rotterdam* en *Arnhem* met platboomde vaartuigen en door eene stoomboot gesleept, daardoor zeer zal worden bevorderd, met het doel om den Rotterdamschen handel, van die goederen, op *Duitschland* bestemd, van *Arnhem* af, mede langs de ijzerbaan te doen transporteren.

19 Mei 1832. A. F. B.

Briefwisseling.

Onze uitnoodiging in No 60 heeft reeds een gewenscht gevolg gehad. Ten blijke daarvan strekt het in dit No. geplaatste artikel; terwijl er nog andere bij ons zijn ingekomen, omtrent welke wij ons echter de vrijheid zullen veroorloven eene schifting te maken, eensdeels om gelijkheid van denkbeelden, anderdeels om min zakelijke wederleggingen voor en tegen. Het artikel, geteekend R. C. C. zal, onder anderen, indien de ruimte zulks toelaat, in een volgend nommer worden opgenomen. — Wij zijn inmiddels zoo vrij den geëerden inzenders te herinneren, dat beknoptheid een hoofdvereischte van dagblad artikelen is, en dezelve *franko* moeten ingezonden worden.

De Redactie.

Prijs-Courant van Effecten.

Amsterdam, den 24sten Mei.

			gehl.				gebl.
N. Werk. Schuld	$42\frac{3}{4}$	à $43\frac{1}{4}$	43	S. Perp. rente Par.		à	
» Uitgest. dito	$\frac{15}{16}$	à 1		» Dito Amsterd.	50	à $50\frac{3}{4}$	$50\frac{5}{8}$
» Kans-Biljetten	$16\frac{1}{2}$	à 17	$16\frac{3}{4}$	» Obl. te Londen	30	à $30\frac{1}{4}$	$30\frac{1}{8}$
» Amort. Sijnd.	$72\frac{1}{2}$	à 73	$72\frac{5}{8}$	» Uitgest. schuld		à	
» Dito dito	$57\frac{1}{4}$	à 58	$57\frac{1}{4}$	O. Obl. Ween. bank		à	
» Eosrenten dito		à		» Dito		à	
» Oorlogslasten	91	à $91\frac{1}{2}$	$91\frac{3}{8}$	» Cert. *Goll* en Co.		à	
» Schatkistbiljet.	$99\frac{1}{4}$	à $99\frac{1}{2}$	$99\frac{1}{4}$	» Obl. Metalliek	$84\frac{3}{4}$	à 85	$84\frac{7}{8}$
» Dito	$99\frac{1}{4}$	à $99\frac{1}{2}$	$99\frac{1}{4}$	» Idem London		à	
» Dito		à		» Dito		à	
» Neg. 1831 6 pCt.	$96\frac{1}{2}$	à 97	$96\frac{5}{8}$	» Bank-Actien *f*		à	
» Dito 1832 5 pCt.	81	à $81\frac{1}{2}$	$81\frac{1}{8}$	» A. *f* 100 *Roths.*		à	
» Handelmaats.	$84\frac{3}{4}$	à $85\frac{3}{4}$	85	» Dit. *f* 250 dito		à	
F. Inschrijving	70	à $70\frac{1}{2}$	$70\frac{1}{4}$	N. Cert. *Falconnet*	$74\frac{3}{4}$	à $75\frac{1}{4}$	$75\frac{1}{8}$
» Dito Certific.		à		» Dito Londen		à	
R. Obl. *Hope en Co.*	$93\frac{1}{2}$	à 94	$93\frac{3}{4}$	D. Neg. Londen		à	
» Dito 1828 en 1829	$94\frac{3}{4}$	à $95\frac{1}{4}$	95	E. Geconsolideerde	85	à $85\frac{1}{2}$	$85\frac{1}{4}$
» Inschrijving	$58\frac{1}{4}$	à $58\frac{1}{2}$	$58\frac{3}{8}$	B. Neg. 1824	50	à $50\frac{1}{4}$	$50\frac{1}{8}$
» Dito Certificat.		à		G. Obligatien	$22\frac{1}{2}$	à $24\frac{1}{2}$	
» Ct. Hamb. Adm.		à		» Mexico		à	
» Dito Negot. 1831	85	à $85\frac{1}{2}$	$85\frac{1}{4}$	P. Aand. Neg. 42 m.		à	
» Te Lond. geneg.		à		A. Aand. Neg. 3 sted.	97	à $97\frac{1}{2}$	

De markt was heden wederom met weinig affaire iets flaauwer.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 24 Mei 1 El 0 Palm 0 Duim.; gewassen 0 Duim; gevallen 5 D.
Den 25 dito 0 El 9 Palm 5 Duim.; gewassen 0 Duim; gevallen 5 D.

(*) Het bovenstaande artikel, van een' tegenovergestelden geest dan het in ons No. 60 opgenomene, hebben wij, om der onzijdigheid wil, en ter verkrijging van een wezenlijk licht in eene, naar het schijnt, verschillende gevoelens opwekkende, zaak, vermeend niet ter zijde te moeten leggen, en het te plaatsen zoo als het ons is toegekomen; schoon wij zoo vrij zijn den geëerden inzender onder de aandacht te brengen, dat hij, in zijne tegenspraak, naar het ons voorkomt, zich omtrent andersdenkenden te scherp uitdrukt en jegens hen eenen toon aanneemt, die niet geschikt is om overtuiging en instemming te bevorderen.

De Redactie.

† † † De Notaris DE FEYFER, residerende te Steenderen, daartoe gecommitteerd, zal op Woensdagen den 30sten Mei en 13den Junij 1832, beide des voormiddags ten 10 ure, ten huize en herberge van de Weduwe H. W. GEERLIGS, te Bronkhorst, in het openbaar veilen en aan de meestbiedenden verkoopen: De schoone BOUWPLAATS; Hamming genaamd, gelegen onder Bronkhorst, bestaande in eene nette BOEREN WONING, BAKHUIS, SCHUUR, 2 ZAADBERGEN, HOF, BOOMGAARD, BOUW- en WEILANDEN, groot zamen ongeveer 14 Bunders; voorts drie beste UITERWAARDSCHE WEIDEN, groot te zamen 10½ Bunders, mede onder Bronkhorst; benevens zes kampen KLEI BOUWLANDEN, groot te zamen 19½ Bunders, onder Bronkhorst en in den Bakerweerd gelegen, zoo in perceelen als in blokken; breeder bij biljetten omschreven.

Informatien te bekomen ten kantore van den voornoemden Notaris. Brieven franco.

In Naam des Konings en het Geregt.

VERKOOPING

Ter rolle van de Regtbank van eersten aanleg, zitting houdende te Arnhem, van een HUIS en ERVE, bestaande in eene WONING met STALLING, bewoond door BERNARDUS SCHUYLEN, en nog eene WONING met STALLING, bewoond door JURRIEN SMIT, onder een dak, staande en gelegen in de Duizendsteeg, in de Gemeente Arnhem, Kanton Arnhem, Arrondissement Arnhem, in wijk C, beide No. 122, belend oost eene gang, west GERRIT HUIJINK, noord G. VAN ALPHEN DE VEER en de Wed. N. GERRITSEN, gearresteerd bij Proces-Verbaal door den Deurwaarder LAMMERT LAMMERS, wonende te Arnhem, den 29sten Februarij 1832 opgemaakt te Arnhem, den 1sten Maart daarop geregistreerd, na voorafgegane kennisneming door den Heer Burgemeester der Stad Arnhem en den Heer Griffier van het Vredegeregt van het Kanton Arnhem, met overneming van kopie, ten verzoeke van: 1o. den Heer W. H. VAN OOY, Mr. Timmerman te Arnhem, 2o. den Heer W. KNOOPS, Apothecar te Arnhem en zijne Huisvrouw A. M. VAN OOY, den Man in adsistentie en ter autorisatie zijner vrouw, 3o. denzelven Heer W. KNOOPS als voogd over den minderjarigen I. H. EBERSON, zoon van den Heer C. EBERSON en wijlen S. VAN OOY, in leven Echtelieden, alle in hoedanigheid van eenige bevoegde Erfgenamen, ab intestato, van wijlen hunne ouders en grootouders den Heer LUCAS VAN OOY en Mejufvrouw EVA VEENHUIZEN, hebbende tot Procureur Mr. VISSCHER BOURICIUS, te Arnhem in de Koningstraat F. 38 woonachtig, ten laste: 1o. JURRIEN SMIT, Klapperman, wonende te Arnhem, zoo voor zich en als weduwenaar van CATHARINA JANSSEN, 2o. WOLTERUS JANSSEN, Bouwman te Babberik, gemeente Zevenaar, 3o. HENRICUS JANSSEN, Koopman te Zevenaar, 4o. THOMAS JANSSEN, Timmerman te Amsterdam, 5o. PETRUS KRUYS, Landbouwer in Ooij onder Zevenaar, als vader en voogd over zijne minderjarige kinderen bij HENDRINA JANSSEN in echt verwekt, deze laatsten als Erfgenamen van genoemde CATHARINA JANSSEN.

Gezegd proces-verbaal van arrest is den 6den Maart 1832 overgeschreven ten kantore van Hijpotheken van het Arrondissement Arnhem, en den 13den derzelfde maand ter Griffie der Regtbank van dat Arrondissement.

De voorloopige toeschatting is ter voorzegder rolle bepaald op Woensdag den zesden Junij 1832, des morgens ten tien ure, tegens opprijsstelling van een honderd gulden.

In fidem,
VISSCHER BOURICIUS,
Procureur.

VERKOOPING,

BY

EXECUTIE.

1o. Van een nieuw gebouwd HUIS, met GROND en ERF, staande en gelegen in het Arrondissement Arnhem, Gemeente Apeldoorn, in het dorp van dien naam, in de Dorpstraat, waar de Ploeg uithangt, door den nagemelden JAN ZEVENHUIZEN en zijne Vrouw zelve bewoond en aan hen in vollen eigendom toebehoorende, belend ten oosten en zuiden aan de Erven AART MULLER, ten westen aan de straat en ten noorden aan de Erven BENJAMIN TEN HOVEN.

Op prijs gesteld, als eerste bod, voor . . . ƒ 50.00.

2o. Van de navolgende ONROERENDE GOEDEREN, doch als alleen voor de helft, aan den gemelden JAN ZEVENHUIZEN toebehoorende, en dan nog die helft, als bezwaard met een levenslang vruchtgebruik ten behoeve van ANNETJE PETERS OLDENHOF, eerst weduwe van ZEGER ZEGERS, thans hertrouwd met FILIP FILIPS ONDERSTAL, te Apeldoorn. Te weten:

a. Een HUIS, No. 96, met SCHUUR en TUIN, groot ongeveer 21 Nederlandsche Roeden, door den zoo even genoemden FILIP FILIPS ONDERSTAL en zijne Echtgenoote ANNETJE PETERS OLDENHOF bewoond, staande en gelegen in het Arrondissement Arnhem, Gemeente Apeldoorn, aan den Brink, van achteren ten Noorden aan HARTGER KAMPHORST; aan de eene zijde ten westen aan eenen rijweg; aan de andere zijde ten oosten aan den Brink. De Tuin is gelegen aan de voormelde westzijde, en komt uit aan gezegden rijweg, grenzende aan dat gedeelte van den Tuin, hetwelk aan de Erven ZEGER ZEGERS behoort, en ten noorden loopende met een smal stuk achter het Huis tot aan de Schuur, welke achter het omschreven Huis staat, waar slechts een rijweg tusschen beiden is.

Op prijs gesteld, als voren, voor . . . ƒ 20.00.

b. Acht en twintig Nederlandsche Roeden ZAAILAND, gelegen in het Arrondissement Arnhem, Gemeente Apeldoorn, in den Worminger Enk, belend ter eene zijde PETER VAN ASSELT, en ter andere zijde ALEXANDER VAN VOORST, in pacht gebruikt bij WILLEM KONYNENBERG.

Op prijs gesteld, als voren, voor . . . ƒ 10.00.

c. Twee en veertig Nederlandsche Roeden ZAAILAND, gelegen, als het vorig perceel, waaraan belend ter eene zijde ROELOF MENSINK, en ter andere zijde WILLEM HERMAN, in pacht gebruikt bij JOHANNES HOUTJES. En

Op prijs gesteld, als voren, voor . . . ƒ 15.00.

d. Een Bunder en zes en twintig Roeden HOOILAND, de Oermathe genaamd, gelegen in het Arrondissement en Gemeente voornoemd, in de Dorpermate, belend aan de eene zijde het Orderveld, waar een hek den ingang tot dit land geeft, en aan de andere zijde de Heer GERRIT NOORDINK, geheel omgeven van een cingel van EIKEN AKKERMAALS HOUT, in pacht gebruikt bij ZEGER ZEVENHUIZEN.

Op prijs gesteld, als voren, voor . . . ƒ 30.00.

Deze goederen zijn, ten verzoeke van Mejufvrouw GESINA MARIA VAN EERTEN, Zilverkashouderesse, wonende te Zutphen, weduwe van den Heer WILLEM BESSEM, zoo voor haar zelve, uit kracht der legale gemeenschap van goederen, tusschen haar en haren gemelden Echtgenoot bestaan hebbende, als in hoedanigheid van Erfgename en Executaresse, voorts van Executrice der uiterste wilsbeschikking van gemelden haren man, die tot Prokureur heeft ALLARDUS BOONZAIER, Az, wonende binnen Arnhem, in de Koningstraat, F. No. 38, als Onroerend Goed gearresteerd ten laste van JAN ZEVENHUIZEN, Herbergier, wonende te Apeldoorn, voor zich en namens zijne Huisvrouw CHARLOTTA WILHELMINA PIERAARD; bij Proces-Verbaal van den Deurwaarder GERHARDUS JOHANNES ELSENERUS VAN CAMPEN, van den 10den Februarij 1832, waarvan afschriften zijn gelaten aan den heer R. DE GOEYEN, Griffier bij het Vredegeregt te Apeldoorn, en aan den Heer A. MULLER TEN HOOVEN, eersten Assessor, en thans fungerenden Burgemeester der Gemeente Apeldoorn, die beiden het origineel hebben geviseerd, hetwelk, na op den 13den Februarij 1832 behoorlijk te Arnhem te zijn geregistreerd, is overgeschreven ten kantore van bewaring van Hijpotheken te Arnhem, op den vier en twintigsten Februarij daaraanvolgende, en ter Griffie van de Regtbank te Arnhem, den 1sten Maart deszelven jaars.

De memorie der lasten, houdende op prijsstelling voor de sommen, achter ieder perceel hier boven uitgedrukt, is ter Griffie van de Regtbank van Eersten Aanleg te Arnhem nedergelegd. De voorloopige toeschatting of inzaat zal plaats hebben ter Rolle van Geregtelijke Uitwinningen der zoo evengenoemde Regtbank, op Woensdag den 6den Junij 1832, des voordemiddags ten 10 ure.

Hetgeen Certificeert,
A. BOONZAIER, Az.
Procureur.

---

† † † Op Vrijdag den 1sten Junij 1832, des middags ten twaalf ure, zal men ten huize van J. P. FLORUSSEN, op de Steenstraat te Arnhem, publiek voor kontant geld verkoopen: acht stuks op REFORM GESTELDE PAARDEN, van de Afdeeling Kurassiers No. 1, zeer goed geschikt voor Trek- en Werkpaarden, welke twee uren voor den verkoop ter plaatse voormeld zijn te zien.

---

† § § Alle Dingsdagen vaart er eene JAAGSCHUIT van Zwolle naar Apeldoorn, en alle Donderdagen terug van Apeldoorn naar Zwolle, 's Morgens om 8 uren. Corresspondeert men met een WAGEN van Apeldoorn op Arnhem, vice versa. 's Woensdags morgens om 6 uren van Apeldoorn bij T. BENNINK en namiddag om 4 uren van Arnhem, bij D. RYKEN, in het Haasje, bij de Korenmarkt.

UITNOODIGING.

Ouders of Voogden genegen zijnde hunnen ZOON of PUPIL voor eenige jaren, tegen voldoening van Inwoning enz., bij de Notariele Praktijk, Secretarie en Polders Administratie te plaatsen, adresseren zich, met brieven franco, voor den 15den Junij aanstaande, bij den Drukker dezer.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.